

ДОБРУДЖА

266. В А Р Н А,
Археологическо Дружество

СЪЮЗА НА ПРОСВЪТНО-БЛАГОТВОРИТЕЛНИТЪ ДРУЖЕСТВА «ДОБРУДЖА» ВЪ БЪЛГАРИЯ
Телефонъ № 972

Адресъ:
в-къ „Добруджа“
ул. „Сердика“ № 3.
Годишенъ абонаментъ:
За членове 60 лв.
За нечленове 100 лв.
За чужбина 200 лв.
За Америка 2 долара
Брой 1 левъ

Редакторъ: П. Господиновъ

ИК на съюза „Добруджа“ и редакцията на в. „Добруджа“ радостно приветствуватъ всички делегати и гости на XIII редовенъ конгресъ, на годишната младежка конференция и на срещата на добруджанскитъ жени съ сърдечното българско

— Добре дошли!

Добруджа очаква отъ всички ни ползотворна дейност. Въ нейнитъ окървавени предели днесъ живѣятъ само роби. Тѣхнитъ вѣкъ къмъ сърцето на цѣлия свѣтъ — героничната имъ самообрана срещу варварскитъ пристѣли на цинцарщината, на ромънската инвизиция и на шовинистическия бѣсъ е единъ!

— Стига, стига вече!

И нашиятъ дългъ трѣбва да бѣде единъ!

— Сговоръ, единство и борба!

Зовъ къмъ добруджанци

По политиката и методитъ на съюзната акция миналогодишниятъ конгресъ се произнесе съ яснота, която не се нуждае отъ нови коментарии. Никаква промѣна не е настѣпила въ международното положение, което да наложи ревизия на начертаната отъ конгреса директива.

Напротивъ, презъ последната година редъ факти отъ международния животъ идватъ да потвърдятъ идеитъ, които конгресътъ миналата година усвои и прие за ориентация на съюзното действие.

Политиката на въоръженията и войната продължава да се носи и култивира въ Европа. По традиция и по силата на възпитанието тази политика има и у насъ своитъ поддръжници. Но не е ли ясно, че тя се явява единъ консервативенъ елементъ, една политика на статуквото — на увѣковѣчаване създаденото отъ мирнитъ договори положение въ Европа. Не напразно тази политика се провежда най-упорито отъ победителитъ — за да запазятъ плячката отъ войната. Мамиятъ се ония отъ насъ, които възлагатъ дѣлото на Добруджа върху неизвестнитъ на една война.

Войната въобще не ще дойде или ще се забави, за да не остане дотогава нищо отъ нашия добруджански народъ.

А между това политиката на миръ и споразумение между народитъ, на почвата на отстъпкитъ и ревизия на договоритъ — прави всѣки денъ нови завоевания. Свѣтътъ трасира пътищата на тая политика и много суевѣрия и предрасъждения изгарятъ безъ остатъкъ. Германия дължи своето възсъздаване на тая политика. Пропадането на референдума противъ плана Ижнгъ, дѣло на националистическия и шовинистически германски срѣди, — е едно блѣсково указание за линията, по която свѣтътъ върви. Правителственитъ промѣни въ Англия и Франция напоследъкъ се характеризиратъ съ сливане отъ сцената на воинственитъ и консервативни сили (Поанкаре и Балдуинъ) и възходжане на силитъ на мира и споразумението между народитъ.

Оставаме настрана болшевишката метода, която е въ пълнъ упадъкъ, безъ всѣкакъвъ изгледъ да бѣде реабилитирана отъ новия главенъ секретаръ на секцията си за малцинствата, д-ръ Вичевъ. (До где сж стигнали!)

Остава, прочее, въ пълна сила — потвърдена отъ всички голѣми събития презъ годината — ориентацията, която последниятъ съюзенъ конгресъ усвои.

Трѣбва да се съжелява само, че ние сме организационно и финансово доста слаби, за да не можемъ да разгнемъ всичкитъ си сили и да

XIII редовенъ конгресъ

Добруджанската емиграция е призвана въ Разградъ на XIII редовенъ конгресъ, за да изяви по единъ мощенъ начинъ своята непоколебима воля за организационното и идейно строителство на съюза, да подхвърли на обективна преценка извършеното отъ И. К. презъ отчетната година, да начертае убедително и съ твърда ръка дѣлото на добруджанската пропаганда, да обмисли начинитъ и срѣдствата за разумното и енергично отстояване интереситъ и нуждитъ на емиграцията.

Въ свързка съ конгреса ние ще си позволимъ да направимъ известни констатации.

Предъ всичко ще трѣбва да отбележимъ съ особена радостъ благоприятнитъ резултати отъ двѣтъ съюзни обиколки, отъ уреденитъ два събора и множеството протестни събрания въ деня на съюзния празникъ — съ една дума отъ живия и неразривенъ контактъ на И. К. съ аериферията.

Този починъ добре е да бѣде насърченъ и провежданъ съ по-голяма системностъ. Водачитъ на съюза трѣбва колкото се може почесто да бждатъ срѣди своитъ избраници, защото само така дѣлото на съюза ще се радва на обществено признание и симпатии.

Добруджанската пропаганда презъ отчетното време въ значителна степенъ биде тласната напредъ. Освенъ съ издадения меморандумъ, отправенъ до комитета на тримата при О. Н., И. К. телеграфически се е олакавалъ и до Секретарията му за цинцарскитъ злудни въ Добруджа.

Ефектитъ отъ тѣзи протести има двойно значение: Ромъния бѣ принудена да дава обяснения за вършенитъ вандализми на цинцаритъ, добруджанскитъ въпросъ спечели нови искрени приятели.

Добруджанската пропаганда презъ годината е била добре провеждана отъ представителствата на И. К. въ Парижъ, Милано, Инсбургъ, Марсилия и пр. Въ резултатъ на тази тѣхна дейностъ сж появилитъ се статии въ французката преса на проф. Виоанъ и Ележентъ, четенитъ отъ Леонъ Ламушъ и Дора Габе сказки за Добруджа и пр.

Дейността на представителствата ще трѣбва да бѣде осмислена, организирана и поставена въ по-непосрѣдствени връзки съ отговорнитъ фактори на движението. Ние се ползуваме отъ случая да имъ благодаримъ за тѣхната безкористна и преданна дейностъ въ защита на добруджанската кауза.

спечелимъ за каузата си максимумъ симпатии и подкрепа. Да потвърди усвоената ориентация и да даде нуждитъ срѣдства за нейното провеждане — ето задачата на предстоящия съюзенъ конгресъ. Ние не се съмняваме, че той ще я изпълни блѣсково.

Асенъ Господиновъ.

Много време И. К. е изразходвалъ за уреждане на редица текущи въпроси около оземляването. Дейността му въ това отношение е била най-интензивна и при все това — безъ особени резултати. Така е било досега, така ще бѣде и занаяпредъ, докато не се създаде къмъ И. К. специална институция, която да се занимава изключително съ обскждането, разрешаването и обслужването на конкретнитъ нужди, които бѣжанцитъ предявяватъ до И. К.

Безъ да влизаме въ подробности на въпроситъ, които сж били предметъ на щателно обскждане и разрешаване отъ И. К., ние се осмѣляваме да заявимъ, че за тѣхното изнасяне предъ мѣродавнитъ и отговорни фактори въ чужбина и въ България — направеното досега не задоволява изцѣлрдно много усложнителитъ се нужди на движението.

Едно разграничаване на длѣжноститъ, предаването имъ въ рѣцетъ на отговорни и сведущи институции — ето нуждата на момента, която чека да бѣде удовлетворена. Това ще стане, обаче, едва когато И. К. разполага съ достатъчно срѣдства, които да задоволятъ потребноститъ му, тѣй многостранни и важни, почти отъ съдебносно значение за бждещето на дѣлото.

Поради тѣзи именно причини ние нѣма да сбъркаме, ако подчертаемъ, че първата длѣжностъ на добруджанската емиграция, на нейния XIII редовенъ конгресъ е да подсигури материалното смѣстествуване на И. К. Безъ срѣдства неговитъ рѣше ще бждатъ пакъ вързани.

П. Г.

При Луи де Брукеръ

Делегацията отъ името на ИК посети известния социалистически лидеръ Луи де Брукеръ, за да го освѣтли върху положението въ Добруджа.

Приета извънредно любезно, делегацията е останала твърде доволна отъ живитъ симпатии и добритъ чувства, които той е засвидетелствувалъ на борческа Добруджа.

Срещата на добруджанскитъ жени

Единъ денъ преди конгреса и презъ времето, когато той ще заседава, ИК на Съюза свиква среща-конференция на деятелитъ въ женскитъ добруджански групи.

На срещата ще присѣтствува и уважаемата г-жа ДОРА ГАБЕ. Дневниятъ ѝ редъ ще се определи отъ участвуващитъ въ първата женска конференция.

Софийскитъ делегати

На 3 т. м. Софийското д-во „Добруджа“ свика своето второ организационно събрание за избирание на делегати. Групичката раздорници, на брой десетина души, и този пътъ се явиха да дюдюкатъ и да злословятъ.

Събраннето, следъ като избра бюро, по предложение на председателствуващия А. Стояновъ, реши: изборътъ за делегати на XIII редовенъ конгресъ да стане въ КАНЦЕЛАРИЯТА НА ИК, за да се гарантира свободата на бюрото и редовността на избора. Така и стана.

Гласуването започна отъ 11 1/2 ч. пр. об. и продължи до 4 ч. сл. об. Изборътъ се приключи съ провъзгласяването на следнитъ лица за РЕДОВНИ ДЕЛЕГАТИ на Софийското д-во „Добруджа“:

Б. Петровъ, Дора Габе, Георги Казанджиевъ, Мария Арнаудова, Йорданъ Пекаревъ, Жива Шумналиева, Романъ Захаревъ, Петъръ Ковачевъ, Асенъ Ивановъ, Драгомиръ Савовъ и Богданъ Калчишковъ.

И младежката група „Стефанъ Караджа“ на 2 т. м. имаше събрание за избирание делегати на втората младежка годишна конференция. Провъзгласени бѣха за избрани: Д-ръ П. Пѣйчевъ, Драг. Савовъ, Асенъ Ивановъ, Богданъ Калчишковъ, Дим. Русевъ и Божидаръ Даскаловъ.

Отъ страна на МС на конференцията ще присѣтствуватъ: П. Господиновъ, Ник. Панчевъ и Люб. Ивановъ.

Освенъ практическитъ съвети, които Л. де Брукеръ е далъ на добруджанскитъ пълномощници, той ги увѣрилъ и въ непоколебимата воля на международния социализъмъ да се бори за тържеството на правата и на легитимнитъ искания, които поробенитъ малцинства предявяватъ.

ТРАУРЪТЪ НА ДОБРУДЖА

Българската академическа младеж в защита на Добруджа. — Голѣмото общогражданско събрание в Свободния театър. — Цинцарският издевателства заклеймени. — Протестна резолюция.

Бабушката трагедия намѣри болезнен отзвукъ въ всички български срѣди. Ужасътъ на цинцарскиятъ золуми, инквизиторскиятъ срѣдства на джандармитъ, познатиятъ ромѣнски цинизъмъ — всичко това основателно предизвика цѣлата българска преса и родолюбивитъ организации въ страната да заговорятъ открито и смѣло противъ денационализаторската политика на официална Ромѣния.

Българскиятъ националенъ студентски съюзъ, който и презъ Староселската трагедия решително възстана противъ поголовното клане надъ добруджанскитъ българци, вѣрненъ на своитъ традиции, на 23 октомврий т. г. уреди въ салона на Модерния театър импозантно публично протестно събрание по случай варварскитъ издевателства надъ сѣнародниците ни въ с. Бабукъ. Софийското гражданство и българската академическа младежъ се отнесоха съ живо съчувствие къмъ страданията на добруджанецъ-робъ.

Пръвъ говори г. д-ръ П. Пийчевъ. Той описа общата политика на Ромѣния на всички нейни правителства отъ анексирането на Добруджа до днесъ — политиката на денационализация и обезбългаряване на Добруджа, на поголовенъ тероръ, побоища и убийства, на инсцениране афери, като Бабуцката, на безправие, на черно робство.

Ораторътъ заклейми особено силно ромѣнското студентство за издадения отъ него провокаторски позивъ къмъ цинцаритъ въ Добруджа, съ който ги насърчаваше да биятъ, да безчинствуватъ, да убиватъ „българската иридената“, защото, „ние, ромѣнскитъ студенти, сме съ васъ“.

Дадена бѣ думата следъ това на г. П. Господиновъ. Речта му извика живи аплодисменти, като изразъ на накупѣлото негодувание, на възмущението, което ораторътъ успѣ да изтръгне съ едночасовата си речъ. Той се саръ главно върху системата на убийства и изтезания, проведжани отъ редица години насамъ, заклейми ги, като наблегна на факта, че тѣ намиратъ мълчаливото одобрение на ромѣнскитъ общественици и професори.

Ораторътъ отправи справедливъ упрекъ и къмъ българската преса, която никога по болнитъ въпроси за Добруджа не е заемала ясно и положително становище, не е надигала вѣкъ за пощада, поради нѣкакви „висши съображения“.

Особено картинно той обрисова Бабуцката афера и шантажа съ прочутия отъ Силистра.

Накрай той завърши съ апелъ къмъ обществени фактори и сѣтвна сѣбствъ: — Осигурете правата и свободитъ на добруджанскитъ българци, гарантирани отъ договоритъ, въ името на човѣщината. Ние хляждократно извикваме: направете това, дайте самоопредѣление на добруджанския народъ!

Последенъ говори г. Хр. Динчевъ, председател на БНСС. Той изтъкна ролята на академическата младежъ, която винаги е заставала начело на всѣка инициатива, когато се е касаело да се защити българското племе; която съ право се е интересувала за неговата съдба, защото младежта е, която утре ще вземе държавното кормило въ ржцетъ си. Тя

трѣбва да знае какво наследство ще получи. Тя ще трѣбва и да се бори съ жаръ и съ ентузиазъмъ за добруването на измъченото отъ войнитъ и договоритъ следъ тѣхъ българско племе. Академическата българска младежъ е била винаги и ще бжде будна на поста си.

Изразъ на произнесенитъ речи и на създадената атмосфера въ събранието ста; на гласуана съ аklamации резолюция:

Общогражданското събрание противъ издевателствата и терора надъ българското население въ Добруджа, свикано отъ Българския националенъ студентски съюзъ на 23 октомврий 1929 год. въ салона на Свободния театър, следъ като изслуша ораторитъ констатира:

1) Официална Ромѣния отъ момента на анексирането на Добруджа до днесъ днешенъ следва неизмѣнно една системна политика на денационализация на този български край, било съ прилагането, било съ инспирирането или толерирането на редица брутални и незакономѣрни мѣрки, целещи да асимилиратъ българското население и които правятъ невъзможенъ неговия миренъ, културенъ и човѣшки животъ.

2) Въ редицата на тѣзи мѣрки стоятъ: а) Чудовищниятъ правенъ режимъ, изразенъ въ прословутитъ аграрни закони, съ които се заграбва безапелационно собствеността на българци, наследена отъ дѣди, или препечелена съ труда на цѣлъ животъ.

б) Колонизацията на цинцарски орди, които съ благоприятствувани единствено за смѣтка на българското население, личнитъ и имотнитъ блага на което сж подвергнати на страшни произволъ и мародерства отъ тѣзи „правовѣрни“ агенти на ромѣнизма, всевластни и безотговорни въ всичкитъ си насилия и издевателства.

в) Системнитъ провокации и тормози надъ българщината, като произволни арести, разпити и разкарвания, инсценирането на минни престѣпления и комплоти срещу реда и държавната сигурностъ за да бждатъ оправдани предварително на мисленитъ репресалии — насилия, измъчвания и убийства, предприемани системно надъ мирни и отдалени на трудъ българци, както и грабежи и опожаряване на цѣли селища, автори на които сж сжщитъ цинцарски пълчища, поставени подъ можшцата закрила на властятъ, а често подпомагани и отъ собственитъ ѝ органи, и пр. и пр.

3) Тази политика на завоевателитъ на Добруджа създаде позорни за днешния вѣкъ актове, чиито трагедии носятъ името Старо село и Гарванъ, Казимиръ и Кочина, равни по ужаса, който будятъ имената на Батакъ и Перушица.

Последниятъ актъ въ редицата на тѣзи „подвизи“ на ромѣнизма идеть издевателствата въ с. Бабукъ, гдето 60 годишни старци, жени и деца сж били влечени, оковани въ вериги, смазани отъ бой и мжки до Силистра и малтретирани съ срѣдствата на срѣдновѣковната инквизиция за да се признаятъ въ конспиративна дейностъ срещу властятъ. Герой на това усърдно разследване е билъ представителъ на официална Ромѣния — майоръ Попеску.

4) За насаждането на това българо-

фобство и разпалване на шовинистическитъ инстинкти, както на налокултурнитъ ромѣнски колонизатори, така и на административнитъ органи, спомага не само подкрепата или мълчаливото съдействие на централната властъ. За цѣлта има създадени специални ромѣнски организации, а за най-голѣмо съжаление дори и студентски начело съ професори.

5) Така характеризираниятъ днешенъ режимъ въ Добруджа съ достъпностъ може да конкурира на азиатскитъ методи на Бѣлградъ, упражнявани надъ една друга поробена българска земя. Той е не само пълно отрицание на клазитъ за покровителство на малцинствата, но и на най-елементарнитъ права на човѣшкостъ.

Правителството на Юлиу Маниу, което обеща да предприеме коренна реформа на положението въ Добруджа, съ идването си на властъ остави на книга този пунктъ отъ неговата предварително оповестена държавна програма.

Констатирайки горното, събранието реши:

1) Протестира висшкo срещу непомислия и противоположенъ редъ въ Добруджа.

2) Отпраща своя най-настойчивъ апелъ къмъ О. Н. да намѣси своя авторитетъ въ създаденото положение въ Добруджа, да посеме съгласно мирнитъ договори защитата на легитимнитъ човѣшка права на българското население тамъ и осигури единъ редъ на свобода и справедливостъ, който ще бжде единъ изпѣленъ дълъгъ къмъ единъ малцинство, ще допринесе и за добритъ отношения между България и Ромѣния, както и за интереситъ на балканския миръ.

3) Апелира къмъ ромѣнското правителство да предприеме една правна реорганизация на режима въ Добруджа, който да уважава интереситъ и свободитъ на българското население и да вземе най-енергични мѣрки за спиране насилията и издевателствата отъ страна отговорни и безотговорни фактори, които позорятъ цѣлата ромѣнска държава и нейната властъ, както и да пресѣче крайно вредната противобългарска пропаганда, родена отъ известни ромѣнски кръгове — интелектуалнитъ автори на вършенитъ престѣпления.

4) Апелира къмъ С. J. E. и Ромѣнския нац. студ. съюзъ да се заинтересуватъ за положението въ Добруджа, да изнесатъ своя енергиченъ протестъ предъ съответнитъ мѣста и инстанции, както и да париратъ противобългарската дейностъ на нѣкои ромѣнски студ. срѣди и организации.

5) Апелира къмъ българското правителство да защити интереситъ на нашитъ поробени сѣнародници, като се застъпи предъ ромѣнското правителство; въ рамкитъ на правата, които мирнитъ договори ни даватъ и въ името на добра, разбранитъ взаимни интереси на дветъ страни.

6) Натовазва Изпъл. к-тъ на Б.Н.С.С. заедно съ настоящата резолюция да изпрати подробно изложение за режима, който съществува въ този поробенъ български край предъ О. Н. и С. J. E.

—0—

Свободата е скъпа!...

Ромѣнитъ празнуваха стогодишнината отъ освобождението на Гюргево отъ турско иго:

— Единъ голѣмъ празникъ, нанстижа, за нашитъ сѣседи.

Станали сж шумни тържества и една официална делегация взела участие въ радостта на гюргевици.

Така трѣбва и да бжде: радостта на сѣседитъ трѣбва да бжде и наша радостъ и — обратното: и скърбитъ трѣбва да дѣлимъ пакъ тѣй, сѣседски.

Защото да не живѣемъ съ радоститъ и скърбитъ на своя сѣседъ, значи да не сме добри сѣседи: или ако се приструваме на добри сѣседи, да сме вѣроломни, коварни сѣседи.

Ние, поне българитъ, не искаме да бждемъ такива. И затова въ миналото и сега сме давали и даваме често ялти доказателства...

Сто години свобода!

Това значи цѣли поколения да сж се раждали, живѣли и умирали свободни граждани на своето Отечество; да сж творили материални и духовни ценности, безъ да сж бивали смущавани отъ камшицитъ и затворитъ на нѣкой завоевателъ — цѣлъ единъ вѣкъ.

А има ли народъ да не обича свободата? За нея рѣки отъ кърви сж се лѣли и ще се лѣятъ докато свѣтъ съществува. И, може би българскитъ народъ е далъ най-много жертви, отъ повече отъ 500 години, и затова ние тѣй много обичаме свободата и тѣй геройски се боримъ за нея.

И не искаме да потискаме другъ народъ! Ромѣнитъ празнуваха вчера — и съ право. Сърадваме ги.

Но дали тѣ сж си спомнили, че близо половинъ милионъ българци днесъ пшчатъ подъ ромѣнско иго, което дори далече надминава игозо, което тѣхнитъ праѣди сж понасяли преди сто години? Че ромѣнскитъ завори въ Добруджа сж пълни съ невинни мжки, жени и деца и че никой въ тая българска земя не е господаръ на честта, имота и живота си?

— Не вѣрвамъ да си е спомнилъ нѣкой всичко това въ Гюргево.

А трѣбваше да си спомнятъ!...

И, ако сж честномислещи хора, да подготвятъ почвата за шиментирането на едно трайно и искрено приятелство, което да завещаемъ на нашитъ потомци во вѣки вѣково.

Правдолюбовъ

Ромѣнска безочливостъ

Предъ кореспондента на в. „Львовъ“ ромѣнскитъ м-ръ на външнитъ работи билъ заявилъ, че добруджанскитъ въпросъ трѣбвало да се счита разрешенъ съ прокарването на амнистията отъ кабинета Маниу.

М-ръ Миронеску билъ добавилъ още, че всички бѣжанци отъ Добруджа щѣли да се завърнатъ, че много отъ тѣхъ се завръщали вече. Това, разбира се, е плитко скроена лъжа. Звщото нито режимътъ въ Добруджа, нито дадената амнистия гарантиратъ съ нѣщо живота и сигурността на „амнистиранитъ“.

Ето единъ фактъ:

Въ „органа на либералната партия“ — „Винторулъ Силистреи“ — (бждещето на Силистра) се съобщаваше единъ фактъ, който „трѣбва да замисли добритъ ромѣни, които ржководятъ днесъ страната, и ония, които ще я ржководятъ утре“.

Въ разни села на окръга се били завърнали отъ България „всичкитъ българци, скарани съ правосъдието, всичкитъ дезертьори, всичкитъ агенти на дружество „Добруджа“.

Органътъ на либералната партия апелираше горещо къмъ „всички добри ромѣни, колонисти, чиновници и специално къмъ политическитъ приятели“ да съобщаватъ поименно всички българци и турци, които сж се завърнали отъ идването на сегашния режимъ.

Цѣлта на тоя апелъ е, щото всичкитъ завърнали се, „при по-благоприятно време да бждатъ изхвърлени отвъдъ границата въ 24 часа, а тѣхнитъ съучастници (хоратъ, съ които живѣятъ и съ които се срѣщатъ) да понесатъ строгоститъ на закона“.

Амнистията на добруджанци, както всички обещания на кабинета Маниу, сж една срамна диверсия.

—0—

Цинцаритъ подстрекаватъ

В. „Единство“ (Добричъ) пише, че цинцари отъ Букурещъ сж пропжтували Добруджа съ автомобили и сж разпространявали позиви, съ които се съветватъ тѣхнитъ сѣнародници да се наложатъ на българитъ, дори и съ убийства.

Правителството на г. Маниу било дало нареждане да се издирятъ тия подстрекатели.

Споредъ сжщия вестникъ, префектътъ на Силистра успокоявалъ цинцаритъ, че земята имъ нѣмало да се отнима.

Щѣли да бждатъ обезземлени само ония готовановци, които стоятъ по градоветъ и си вършатъ търговия, а земята имъ се обработва отъ българското население.

Военно положение

Отъ границата ни се съобщава че въ цѣла Нова Добруджа се е разлепвала и съобщавала заповѣдта — декретъ № 2849 публикуванъ въ „Държ. вѣстникъ“, брой 260 отъ 20 ноемврий 1929 год., съ която се обявява военно положение 15 километра, по продължението на границата.

Заповѣдта за обявяването на военно положение е афиширана въ всички общини, влизаши въ опредѣлената зона.

Добруджа и колонизацията ѝ

В. „Универсулъ“ помѣства статия на нѣкой си И. Фоти (Въ Гърция, навѣрно се казвалъ Фотиосъ) върху Добруджа и нейното значение за защитата велика Ромѣния, при една евентуална война.

Южна Добруджа е била взета отъ ромѣнитъ, като слаба (?) компенсация срещу голѣмитъ промѣни на Балканския полуостровъ следъ изгонването на турцитъ презъ 1912 — 13 г.

По нататъкъ Фотиосъ разправя басни за издевателства надъ ромѣнски чиновници въ Добруджа презъ 1916 и се спира на голѣмото стратегическо значение, което има тази областъ, — още отъ Римско време — за земитъ отвъдъ Дунава.

Именно за това колонизацията съ цинцари се явява една необходимостъ за днешна Ромѣния и длъжностъ на букурещкото правителство било да подпомогне организирането на цинцаритъ.

Плодъ на мждростъ и на любовъ къмъ Родината — ето какви трѣбва да бждатъ решенията въ Разградъ.

Позивъ къмъ добруджанката

Животътъ и духа на новото време извикаха въ общественитъ и социални борби дейното участие и на жената, до преди войната почти пасивна къмъ подобни начинания. Отдължи случаи на женско себепризнание, наистина, не сж липсвали, но тѣ сж били предимно дѣло на изключителни натури. Икономическитѣ преобразувания, които последваха войнитѣ, тласнаха жената активно въ общественя животъ. Тя бѣше принудена да се вмѣси и въ стопанския животъ, гдето зае важни и отговорни длѣжности. Така женскитѣ проблеми доби актуалност: отъ единъ въпросъ на платонически пожелания, той биде сложенъ за практическо разрешение.

Нищо чудно, прочее, че и добруджанката взе присърдце болкитѣ на своя мжжъ, на своитѣ братя и въ едно скоро време съ похвално усърдие се вмѣси въ движението. Днесъ тя не се занимава само съ благотворителност. Никой не поддържа вече между насъ сериозно, че добруджанката трѣбва да си стои у дома. Дори сторжницитѣ на гледището, че добруджанскитѣ жени иматъ една единствена грижа: да събиратъ пари, да устройватъ вечеринки и да служатъ на благотворителността, днесъ все по-малко срѣщатъ сячувственици срѣдъ емиграцията.

Веднага ще трѣбва да прибавимъ, че голѣма вина за това до голѣма степенъ има и самата добруджанка, ценното участие на която въ нашитѣ борби, всички добре е да подчертаемъ единодушно.

Фактитѣ сж налице. Нѣколко то сказки, които г-жа Габе изнесе въ чужбина, срещитѣ ѝ съ видни европейски знаменитости, участието на г-жа Георгиева въ конгреса на Международната женска лига, устроената отъ нея по този случай добруджанска изложба — всичко това доказа по единъ убедителенъ начинъ на какво е способна една интелигентна и обичаща Родината си добруджанка.

Този върховенъ дългъ денъ изъ денъ се подема отъ все повече и повече добруджанки. Ние констатираме това съ особена радостъ.

Предстоящата първа конференция на женитѣ-добруджанки ще бжде още едно доказателство за важната и навременна дейностъ на добруджанката срѣдъ емиграцията.

Добруджа иска отъ всички ни жертви! Нека подпомогнемъ, нека подпомагаме борбата, която нейнитѣ прокуденци водятъ за праза и свободи!

ОБУЩАРНИЦА
„НОВЪ КАРМЕНЪ“
 ул. „Александровска“, гр. Русе
на СИМЕОНЪ КОВАЧЕВЪ
 Изработва всички видове дамски и мжжки обуца по порчка и готови.
 1—2

Добруджа въ литературата ни

Ст. Чилингировъ

Единъ истински и голѣмъ приятелъ на Добруджа, който винаги, въ всѣки ударенъ случай, се е старалъ да изчесе добруджанската науза съ искрена безпристрастностъ и отлично разбираче предъ нашата интелигенция и европейския културенъ святъ. Съ научно аргументирани факти той взема участие въ осветлението и разрешението на добруджанския въпросъ и, по-общо, за въпроса на нашитѣ мипциства. Неговата книга „Добруджа и нашето възраждане“, преведена на нѣмски и френски, изнасяща културната роля, която сж играли добруджанскитѣ градове Тулча и Силистра, Добричъ и Кюстенджа, Бабадагъ и Мачинъ въ националното ни възражение, е исторически паметникъ съ неогренима стойностъ. Ст. Чилингировъ е отъ ония наши писатели, които се чувствуватъ морално задължени да участвуватъ въ разрешението на националнитѣ ни проблеми. „Добруджа е наша: въ нея живѣятъ българите, които никога не сж се отказвали отъ своята народностъ. Да се откажемъ ли ние отъ тѣхъ, само защото сме победени?“ Тази мисль много е занимавала отлич-

Либералскитѣ орждия на работа

Три дена свобода — тридневно клане! . . .

На 28 септември т. г. бившиятъ силистренски окръженъ управителъ презъ либералския режимъ, прочутия българоядецъ Ташку Пучежъ е отишелъ въ цинцарското новоосновано село Фрашаре и казалъ на съплеменницитѣ си:

„Скоро ще стана префектъ (Б. Р. — окръженъ управителъ). Не ви обещавамъ много, нито гопи, нито богатства, но знаете, че три дни ще бждете свободни да направите каквото желаете съ българитѣ. Никаква следа да не остане отъ враговетѣ на нашия народъ. Следъ тѣзи три дни ще настѣпи спокойствие!“

Тѣзи думи на сж казани наслуки. Тѣхнитѣ авторъ е единъ отъ виднитѣ членове на ромънската либерална партия, същата, която отне земитѣ на добруджанци и управлява Добруджа дълги години съ тероръ, военно положение и цензура.

Лесно е да си представимъ каква ще бжде съдбата на нашитѣ братя въ случай, че дойде либералната партия отново на властъ.

Подлостъта на провокаторитѣ.

Вѣесто да посиятъ главитѣ си съ пепель следъ своето пѣклено дѣло, вгнѣтъ-провокаторитѣ отъ „Акиуня ромънския“

Добруджанкитѣ въ София

Въ единъ отъ иднитѣ броеве на вестника ще предадемъ извадки отъ годишния отчетъ на Добруджанския дамски комитетъ въ София, — едно ново доказателство, че добруджанката може да бжде извънредно много полезна за дѣлото, за добруджанската пропаганда и за тѣи много необходимата социална благотворителностъ срѣдъ емиграцията.

Комитетътъ се конституира пакъ начело съ досегашната си председателка, уважаемата г-жа генералъ Т. Паприкова. Ние само отбелязваме засега факта: по-дробенъ отчетъ за дейността на софийскитѣ добруджанки ще дадемъ доплати.

Търговски договоръ съ България

„Курентулъ“ (29, VIII) пише:
 „Въ министерството на индустрията и търговията подготвяватъ предстоящата ромъно-българска икономическа конференция.

Задачата на която е сключването на търговски договоръ между Ромъния и България.

Предварителнитѣ разговори върху предстоящата ромъно-българска конференция сж се водѣли въ министерството на външитѣ работи съ дипломатическия представителъ на България въ Букурещъ.“

на другия денъ следъ протестното затваряне на магазинитѣ въ Силистра, излъзли съ специално издание на своя органъ подъ сжщото име, въ което съ голѣми черни букви е напечатанъ манифестъ къмъ . . . ромънцитѣ.

Иронизирейки мирната, но внушителна манифестация на силистренското гражданство, пигментѣ отъ „Акиуня ромънския“, съ свойственото имъ безумие, се питатъ: „Негодование? Но противъ кого? — Негодование противъ жандармитѣ, защото си позволили да откриятъ нишката на една широка терористическа организация; негодование противъ администрацията, защото не е спрѣла на време мисията на жандармитѣ; негодование противъ ромънцитѣ, които, заплашени отъ бомбитѣ, куршумитѣ и камитѣ на убийцитѣ, искатъ да се защитятъ“. И по-нататкъ агентъ провокаторитѣ влизатъ въ истинската си роля:

„И каква цель гонятъ? — Българитѣ искатъ да парализиратъ следствието въ Бабукъ чрезъ сплашване на държавнитѣ органи, натоварени съ обществената безопасностъ“.

И безсрамието на жалкитѣ платени плембн ги завежда до истерическия апелъ:

„Предъ този дръзкъ атентатъ, отправете противъ редъ и безопасността ние трѣбва да се блокираме окъло нашитѣ власти!“

—0—

Провокаторитѣ

Софийското д-во „Добруджа“ на 27 октомври свика членоветѣ си на извънредно събрание за избиране делегати на XIII редовенъ конгресъ.

Известната групичка провокатори, изключени отъ миналогодишния конгресъ за противозаконна дейностъ, и този пътъ се показаха като бабанти и уличници. Презъ цѣлото време на заседанието тѣ дразняхъ, крещяхъ, предизвиквахъ, ругаехъ, докато председателствувашитѣ А. Стояновъ се видѣ принуденъ да закрие събранието.

Всички добруджанци и добруджанки съ презрение отминавахъ провокацитѣ на групичката хулигани. Членоветѣ на младежката група „Ст. Караджа“, предизвикани, успѣха съ достоинство да защитятъ доброто име на добруджанци.

Така събранието преустанови работата си. Едно идно заседание избра делегати за XIII редовенъ конгресъ.

СКЛАДЪ НА ВИНА И РАКИИ
ШИВАЧЕВЪ И МИЛЕВЪ — РУСЕ
 ул. „Александровска“

Пустна въ продажба по случай сезона бѣли, червени и черни вина.

Винаги на складъ се намиратъ всички видове ракии и финни напитки при цени конкурентни 1—1

бележки и впечатления. „Равна Добруджа“ е книга за добруджанската култура и красотата на добруджанската плодна земя, въ която нѣкога Аспарухъ е опъналъ първия штиръ, за да тури впоследствие основитѣ на българската държава.

Ст. Чилингировъ дълго е копѣвелъ да се спре срѣдъ равнитѣ степи и угари на Добруджа, „нашиятъ пръвъ погледъ на свѣта и нашата последна въздишка“. Като всѣки добъръ синъ на земята ни, той никога не е забравялъ тая наша покрайнина и, както самъ се изразява, никога не е преставалъ да я вижда дори и въ сѣнищата си. Това негово силно впечатление къмъ Добруджа го принуждава да я обходи, а следъ това и опише.

„Равна Добруджа“ не е само обикновенъ описание и предаване на впечатления, а преди всичко, — едно високо художествено произведение съ свойственитѣ само на Ст. Чилингировъ стилини особености и похватъ на разказване. Образцитѣ сж изящни. Езикътъ чистъ, сладъкъ и много богатъ. Въ „Равна Добруджа“ се срѣщатъ трогателни лирични изповѣди и откровения. На мѣста легендата съ действителността тая изкусно се слива, че читателътъ дълго не може да отмахне погледъ отъ една и сжщъ страни-

Теглото на роба

Съобщаватъ ни отъ Добричъ: горскиятъ стражаръ Ионъ Жере и братъ му Няго Жере сж въвели нечуванъ тероръ въ село Вѣватори (Чаушъ Кьой).

Преди нѣколко дни тѣ прострѣли полумъртава отъ побой беззащитната жена Султана Скулева, защото ги запитала по какви причини закарали овцетѣ ѝ въ капана, безъ да сж сторили нѣкаква вреда.

Следъ като набили жената, побойницитѣ стреляли въ въздуха, ужъ че били нападнати всрѣдъ селото!

Преци това двамата бабанти нанесли побой и на сина на Султана Скулева.

Сжщитѣ жестоко набили невиннитѣ селяни Стоянка Анастасова и дѣдо Георги Василевъ, 80 г.

Селянитѣ сж направили колективно оплакване предъ окръжния управителъ за горнитѣ геройства на братята.

ДОБРУДЖАНСКИЯТЪ ВЪПРОСЪ
 Изложение на Съюза до Комитета на тримата,
 (Продължение отъ брой 95).

Съгласно чл. 12 на договора отъ 9 декември 1919 г. въ случай на различни въ мненията относно правнитѣ или фактически въпроси, които засѣгатъ членоветѣ на договора, това разногласие ще се счита като единъ споръ отъ интернационаленъ характеръ, споредъ постановленията на чл. 14 отъ Пакта и ще бжде врженъ на Постоянния международенъ съдъ въ Хага.

Ако чл. 12 би билъ бързо приложимъ, можехме да бждемъ сигурни, че ромънското правителство само по себе си би оттеглило престжния законъ, знаейки, че той не може да устои и най-повърхносни прегледъ. Вѣесто да се направи това, продължиха изучаването му и се задояолиха само съ отбелязване тенденциознитѣ обяснения на ромънското правителство. При гора прилагане на закона продължаваше. И тѣй, това прилагане даде мѣсто на толкова несправедливости и злоупотрѣблениа спрямо миноритарното население, създаде толкова недоволство, че и следъ неговото отмиѣние законътъ ще остави спомена за горчивата навестъ, която врѣхлетѣ населението. Ако процедурата на комитета на тримата предвиждаше, че решенията трѣбва да се взиматъ въ единъ късъ срокъ, би дошло до едно благоприятно разрешение за малцинството, или би се уредило едно публично разискване предъ Съвета на О. Н. или предъ постоянния Международенъ съдъ въ Хага, при което законътъ ще бжде изобличенъ и въ последствие отмиѣненъ. Петгодишно прилагане на закона за селската собственостъ — това означава толкова години нечувани страдания за миноритарното население. Предъ мудността на интернационалното правосудие или предъ неговата незаинтересованостъ, прилагането на закона продължаваше, като излагаше на съсипване едно трудолюбиво и мирно малцинство, достойно за едно по-друго отнасяне. (Следва)

ца. Ето описанието на Калиакра. Сжщо и легендата за нея. Въ тѣхъ има толкова много поезия и нѣжни тонове! Само обкрженъ отъ калиакренската природа — споредъ Ст. Чилингировъ — човекъ може да разбере, колко голѣма е душата. Калиакра е едѣнъ видъ и дървотата ни поетеса Е. Багряна. Легендата на Ст. Чилингировъ и пѣсенята на Е. Багряна за Калиакра сж два безценни бисера, които красятъ короната на добруджанската красота и мистика.

Ст. Чилингировъ умѣе още отъ първитѣ страници на книгата си да очарова. Въ „Равна Добруджа“ звъни пѣсенята на стихийния вѣтръ, шумятъ злато-класитѣ ниви, усмихватъ се златъветѣ, паднитѣ разказватъ странни легенди, зовятъ безкраинитѣ лазурни простори. И още: въ тая книга е дадена цѣлата добруджанска неволя и историческа съдба и културно-просвѣтното значение на Добруджа въ нашата история.

Василь Каратеодоровъ

ЧЕТЕТЕ
В-КЪ „ДОБРУДЖА“

Добруджанската младеж

Неустойно се измени цяла една година, от какъто въ Шуменъ се положиха организационните основи на добруджанското младежко движение. Едногодишният живот на групата „Стефанъ Караджа“ под новата им организационна форма, определена от учредителната младежка конференция, е достатъчен, за да можем да констатираме по-важните проявления през изминалата година, пр. димства и недостатъците на тоя живот, както и да почерпим съответните поуки.

Първото нещо, което трябва да отбележим, е отрадният факт, че организирането на добруджанската младеж върви усилено. Веднага след това би трябвало да прибавим, че духът на млада Добруджа днес стои на една недосегаема висота.

Добруджанската младеж има вече високо сознание за своята роля въ цялокупното движение, за това, че тя е, която утре ще поеме кормилото на съюза.

Идейно-организационната и, ако можемъ така да се изразимъ, обособителната година за младежкото добруджанско движение не ни дадоха възможност да развиемъ особено интензивна дейност. Но какво значение има всичко това предъ нашата въра, предъ несломимите надежди и предъ безпримърния идеализъм на добруджанската младеж?

А това е важното. И този е моралният успех, съ който млада Добруджа може да издигне високо чело. Тя винаги и безрезервно е била и ще бъде въ услуга на своите по-големи братя и бащи; тя неуклонно е следвала пътя на своята мисъл; тя всецело е проникната от големите задачи, които въодушевяват емиграцията; тя чувствува своето значение за дълга на добруджанското освобождение.

И сега, въ Разградъ, добруджанската младеж ще се срещне за втори път, за да подчертае още по-ясно и категорично, че е готова на върховни жертви въ името на Родината, въ името на големия освободителен идеал, който ни е събралъ подъ същата на черното добруджанско знаме.

Ник. П.

Млада Добруджа

и звърствата въ с. Бабукъ

Разразилитъ се кървави събития въ с. Бабукъ, цинцарскитъ и административни вандалцини, на които бѣха подложени нашитъ сънародници, живо затрогнаха и душата на добруджанската младеж.

Софийската младежка група, въ едно отъ последнитъ си организационни събрания, следъ като изслуша изложението на г. г. Л. Ивановъ, Др. Савовъ и др. за станалитъ въ Добруджа кървави злочуми, съ акламации гласува следната резолюция:

„Общото събрание на Младежката група „Ст. Караджа“ въ ст. София, следъ като се осведоми за системата на денационализация; провеждана най-равноспно отъ началото на заробването на Добруджа и до днесъ, за неспирнитъ побоища, изстяпления, убийства и режима на абсолютна безправие, непознатъ въ историята и безподобенъ по своята жестокост и като взема поводъ отъ последната трагедия въ с. Бабукъ,

Реша:

1) Протестира най-енергично противъ системата на денационализация, на тероръ, убийства, побоища.

2) Осжда ромънското правителство за неговата политика на колонизация въ Добруджа, на която равноспно сж се отдали организациитъ „Анциуна Ромънська“ „Културъ Патрей“, крвожаднитъ цинцарски орда, па дори и ромънското студентство.

3) Исква анкета за станалитъ издевателства напоследъкъ въ с. Бабукъ, като се даде възмездие на всички пострадали.

4) Желает незабавното застъпничество на западната демокрация въ лицето на своитъ институти като О. Н. и други“.

Групата си избра ново настоятелство и делегати за годишната конференция въ Разградъ.

Изъ ромънския печатъ

Ревизия на договоритъ.

„Курентулъ“ (13. IX) пише по поводъ поддигането отново на оптантския въпросъ предъ О. Н.

„Новото откриване на разискванията по тоя въпросъ може да се счита за четвърти успѣхъ за унгарцитъ. Върѣки звѣщата на г. Титулеску, не се зная дали рано или късно Унгария не ще победи. Никой не ще може да издържи предъ плачоветъ и сълзитъ на Унгария“.

Колонизацията на Добруджа.

„Дрептата“ (13. IX), следъ като разглежда какъ лекомислено се е започнало дѣлото на колонизацията, пише:

„Безъ никакъ разсѣдѣкъ, отъ центра бѣ насърчавана емиграцията. Било е казано на хората да си продаватъ имотитъ и да дойдатъ въ Добруджа, като имъ се е обещало всичко. Държавата се е ограничила да имъ даде само земя, като е мислила че съ това всичко се свършва, — и то на хора, които никога не сж се занимавали съ земледѣлие. И понеже не сж имали жилища, били сж реквизирани такива отъ мѣстното население, — само за нѣколко месеца, а това трае вече години. Отътукъ произлѣзоха много крѣпави инциденти.“

Малкото съглашение.

„Патрия“ (Клужъ, 31. VIII), по поводъ откриването конференцията на ромънскитъ, чехословакитъ и югославянски университетски студенти, пише:

„Къмъ досегашнитъ форми на Малкото

съглашение се прибавя още едно Студентско малко съглашение.

Така, смисълътъ на политическото Малко съглашение, което се създаде въ първитъ години следъ мира, постоянно се вдѣлбочава и разширява“.

Комити въ Ромъния.

„Време“ (26. IX), подъ заглавие „Българскитъ комити нападатъ и ромънскитъ погранични мѣста“, предава едно съобщение отъ Букурещъ, въ което се разправя за нападение отъ една българска комитска банда на с. Киоилиной (?) и добавя:

„Въ течение на този месецъ това е десетиятъ случай на нахлуване комитски чети въ Добруджа и нарушаване мира на границата“.

— Сърбитъ въ уплахата си почнаха да виждатъ комити и въ Ромъния, идето тѣ още не сж се появили. На страха очитъ сж голѣми.

Дунавска федерация.

„Универсулъ“ (16. IX.) обнародва следната телеграма на своя Женевски корреспондентъ.

„Отъ нѣколко деня се говори, че министритъ на дунавскитъ държави водятъ разговори, които имали за предметъ икономическото имъ сближение. Тази новина, обаче, биде опровергана отъ всички делегати. Министерътъ на външнитъ работи г. Миронеску сжщо опроверга факта, че се правили усилия за образуването на една дунавска федерация“.

Дневниятъ редъ на конгреса

Изпълнителниятъ комитетъ на Съюза е опредѣлилъ следния дневенъ редъ на XIII-тия редовенъ конгресъ:

- 1) Отириване, приветствия, отчетъ на ИК и докладъ на Провѣрителния съветъ;
- 2) „Насоки и цели на добруджанското движение“, рефератъ;
- 3) Докладъ по организацията на Съюза;
- 4) Докладъ върху оземляването и
- 5) Разни.

Делегатитъ на неотчетенитъ дружества нѣма да се считатъ редовни. Посетете конгресната добруджанска вечеринка! Направихте ли поръчки за новия календаръ и съюзнитъ значки?

БАЛАНСЪ

на редакцията на в. „Добруджа“ за финансовата 1928/29 година, съставенъ на 15. октомврий 1929 година.

№ по редъ	АКТИВЪ	Суми	№ по редъ	ПАСИВЪ	Суми
1	Каса	4,372	1	Печат. Стайковъ	23,315
2	Изпълн. комитетъ	43,120	2	Кредитори	3,040
3	Мебели	1,001	3	Фондъ в. Добруджа	47,612
4	Недобори	26,474			
		74,967			74,967

БАЛАНСЪ

на Изпълнителния комитетъ при Съюза „Добруджа“ за финансовата 1928/29 год., съставенъ на 15. X. 1929 год.

№ по редъ	АКТИВЪ	Суми	№ по редъ	ПАСИВЪ	Суми
1	Каса	4,107	1	Кредитори	42,383
2	Недобори	215,395	2	Капиталъ	190,900
3	Мебели	1,901			
4	Фондъ в. Добруджа	1,880			
		223,283			223,283

Изпълнителенъ комитетъ,
Председателъ: Х. Стефановъ.
Секретаръ-касиеръ: П. Господиновъ.
Членове:
Нн. Стояновъ, Д-ръ П. Пѣйчевъ, Ст. Малешковъ, Ас. Господиновъ, А. Костовъ.
Счетоводителъ: Др. Савовъ.
Провѣрителенъ съветъ,
Председателъ: Д. Стаматовъ
Членъ: Ив. В. Чанъровъ

Ромъно-българскитъ отношения

„Патрия“ (Клужъ, 19/IX), правителственъ органъ, пише по тоя въпросъ:

„Всички държавни съображения налагатъ на българитъ да държатъ едно спокойно и приятелско поведение спрямо насъ. Отъ това тѣ бѣха имали една голѣма полза. Ние бихме направили всичко да се отстранятъ остротитъ на Ньойския договоръ и бихме адигнали сенвестра върху българскитъ имоти. Така бѣха се разрешили много въпроси.“

Българитъ, обаче, не даватъ училища на ромънското население, живущо покрай Дунава, докато въ Ромъния тѣ иматъ основни и срѣдни училища, които се поддържатъ отъ държавата.

Чрезъ сближението между насъ и българитъ бѣха се зснлили икономическитъ връзки между дветъ страни. Дунава не е никога приятелствувалъ на взаимнитъ ни отношения, отъ какъто роль и да сж били тѣ.

Заклучението?

Ако българитъ бѣха си отворили очитъ и бѣха поддържали ромънския елементъ, не би ли се създавалъ тогава единъ благоприятенъ моментъ за истински, приятелски и ползотворни отношения?

Злободневка

Земетресение въ Ромъния

(Разговоръ въ кръжмата на Бранкована)

— Много страхливи хора били това ромънцитъ, ба Тодорел

— Ти чакъ сега ли разбира тази работа, ба Георге?

— А ба все не вървахъ, но сега вече се увърихъ. Въ Букурещъ усѣтили едно слабичко земетресение и цѣлиятъ градъ се смахналъ отъ страхъ. Чете ли вестницитъ? Само една къща се попукала (тя ще е била зидана отъ мокри керпичи като бѣжански къщи) и единъ куминъ се катурналъ като тая оканица. А пъкъ страхъ, страхъ! Що припадѣци, що суматохи и разни такива алашки работи!

А пъкъ нашитъ въ Пловдивъ!

— Какво въ Пловдивъ?

— Не помнишь ли, ба Тодорел? Я питай Овчаровъ и бай Маринъ тутраканлията да ти кажатъ! Таквотъ, нали въ голѣмото земетресение ги помислиха за изчезнали, а тѣ нѣколко дни си спали спокойно, приспивани отъ люлбенето на къщитъ?

— Още ще иматъ да пататъ тия ромъни отъ земетресения!

— Ти отъ где знаещъ?

— Бари най-малко още два пѣти: — единиятъ пѣтъ тия дни, когато вземе да се тресе земата отъ нашето ура, гдето ще го викаме тука, въ Разградъ на конгреса. И втория пѣтъ . . .

— И втория пѣтъ?

— Вториятъ пѣтъ, когато . . .

— Казвай де! Я колко хора сж подали ухо да чуятъ!

— И втория пѣтъ, когато ще тръгнемъ . . .

— Ехъ че земетресение ще бъде тогава — обаждатъ се изъ единъ гласъ всички обитатели на бранковановата вегетарианска гостилница.

Бранковантъ съ тебаширъ тегли чертички по рѣба на тезгѣфа и побутва момчетата да бързатъ съ оканицитъ. И си дума на ума:

— Да ще Лапчевъ да разрешава всяка година конгреса въ Разградъ да става!

Стр.

Годишната младежка конференция

Младежкитъ секретариятъ при ИК е опредѣлилъ дневния и редъ както следва: 1) Отириване, приветствия и избиране на комисии. 2) Отчетъ на младежкия секретаръ Ник. Панчевъ. 3) „Идейнитъ позиции на добруджанската младеж“, рефератъ на Любенъ Ивановъ. 4) Докладъ на комисията. 5) Разисквания и 6) Разни. Вечерта младежкитъ групи отъ Русе и отъ Варна ще уредятъ итима младежка срѣща. Въ заседаниата на конференцията ще присѣтствуватъ съ право на делегати само избранитъ за такива, членоветъ на МС, упълномощенитъ да представляватъ младежкитъ ядра.